

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

L6n

✓ 1578

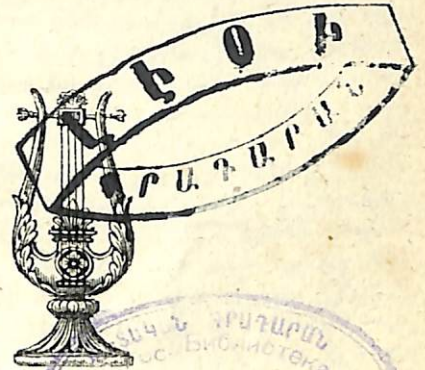
1999

ՇԻԼԼԷՐԻ

ԵՐԳ

Ի ԶՍՆԳՍԱԿՆ

1729.

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ

Ի ՏՊԱԳՐԱՏԱՆ ԵՒ Ի ԹՄԱՐԵԱՆՑ

1871

Գերմանացւոց գերագոյն քերդոյն Շիւ-
լեր՝ անձանօթ չէ մեր քանասէր աղքայնոց,
որուն համառօտ կենսագրութիւնն ալ հը-
րատարակուած է ՚ի Ֆազմավիպիս (1851.
եր. 9), հանդերձ իր մէկ ընտիր քերդուա-
ծովը: Ահաւասիկ հիմա նոր ճաշակ մ'ալ
Շիւլերի բարձրաթոիչ հանճարոյն, մեծա-
հըռչակ և անմահական քերթուածն ՚ի Զան-
գակն, թերևս գերազանցն իր քնարեր-
դութեանցը մէջ, եւրոպական ամեն լեզու
թարգմանեալ, և շատ բանաստեղծից ալ
երգի նիւթ մը եղած. բայց ոչ որ Շիւլե-
րի հաւասարած է, և ոչ ալ թարգմանու-
թիւնք միշտ հաւատարիմ եղած են: Անոր
համար մենք ջանացինք ըստ կարի գերմա-
նացի ընագրին զուգընթաց երթալ, գրեթէ
նոյն չափով և նոյն ոտքով, վայելչաբա-
նութենէն աւելի ճշգութեան ուշ ունելով,
առանց իմաստները յապաւելու կամ ա-
ւելցընելու. ասոր համար յուսանք ներո-
ղութիւն գտնել՝ եթէ տեղ տեղ մութ երևի
իմաստն, մինչ ընագիրն ալ բաւական մութ
է իր կարճ տողերովն:

41578-60

28 1584

Զ Ա Ն Գ Ա Կ

Ողջոց եմ կոչնակ .
Մեռելոց ողբակ .
Կայծականց խորտակ :

Որմապատեալ սլինդ 'ի դետնի
Կաւաթուրժ ձոյլըն խոր դընի .
Երևեսցի այսօր զանգակ :
Հապա, ընկերք, ժիր 'ի վաստակ :
Զերմ 'ի ճակատուէ
'Քիրտըն կաթեսցէ .
Գործքըն դովեն ըզգործօն ,
Այլ երկինք տան զօրհնից ձօն :

Առ այսքան մեր խնամով ձեռնարկ
Խնամով և բան կարգել է հարկ .
Թէ խառնեսցի յայն ճառ բարի
Զուարթութեամբ դործն յառաջ վարի :
Օ՛ն արդ տեսցուք ուշիւ ուշոյ՝
Զինչ ծագեսցէ 'ի դոյզն ուժոյ :
Գրեսցի խոտան և այր վատթար ,
Որ ոչ խորհի զգործոյն կատար :
Պարտ և սլատչաճ իսկ է մարդոյ
Որում տըւան ձիրք հանճարոյ ,

Ի խորս սրբախն քաջիկ քըննել
Ձոր ըստեղծու ձեռքն ընտել :

Աղէ , առ փայտ ըզբուն շոճի ,
Այլ տես զի քաջ ցամաք լիցի .
Որպէս զի բոցն ընդոստ յահուր՝
Մըսցէ նդ երակսըն դարամուր :

Եռան ետք պըղընճին .
Տուք դանազն ընդ նըմին ,
Ձի դանգակին կարծըր խառնուրդ
Յօրինաւորն հոսեսցի ուրդ :

Ձոր ի խորուջ փոսակիս արդ
Ի ձեռն հըրոյ ճարտարէ մարդ ,
Ի բարձրավայր զանգակատան ,
Արձանասցի վկայ մեծաբան .
Կացցէ մնասցէ և յապագայն
Յունկըն մարդկան արկաննել ձայն .
Գող ողբակից սըգաւորաց
Եւ երգակից ընդ անմեղաց :
Երկրածընացըս դէպը յողով
Ձոր բախտն ածցէ դիւրահոլով ,
Բաղխեալ ընդ շուրթըն մետաղեայ
Հընչեսցեն քաջ ի բացեսայ :

Տեսանի արդ ճերմակ փըրփուր :
Ուրեմն հալին քըծուարքն ի հուր .
Օն , խառնեցէր յայն զալբալի ,

Ձի եւս երագ երագ հալի :
Ի զանդուածոյն՝ օն անդր ի բաց
Բարձցի փըրփուրըն թանձրամած ,
Ձի զըտագոյն մետաղն այն
Յըստակ պայծառ տացէ ձայն :

Ի հըրճուանաց ձայն ողջոյն տայ
Առ սիրունակն արդ առ տըղայ՝
Յառաջին քայլ նորուն կենաց ,
Որ ի վերայ բընոյն բաղկաց .
Ձորոյ պահէ դեռ ժամանակ
Ի ծոց իւր՝ բաղդ սեաւ ու սպիտակ .
Սէր մայրենի խնամօք աղու՝
Հըսկէ յոսկեակ նորին այդու :
Սահին սրավար ամբ նետաչու :
Պատանի խրոխտ լըքեալ ըզքորս՝
Մըխի կենաց յախուռն ի խորս .
Յուպ ի ձեռին չափեալ զաշխարհ ,
Դառնայ ի տուն հօրն իբր օտար :
Ի մանկական վառեալ արբուն՝
Իբր երկնային պատկեր համբուն
Տեսանէ զկոյս պարկեշտագեղ ,
Հանդէպ կալով ցածուն ու աչեղ :
Տենչումն անձառ անդ յանկարծոյն
Հարեալ գրաւէ զսիրտ պատանւոյն .
Թողեալ զընկերց խուռն երախան ,
Յածի մեկնակ և լալական .
Եւ պատկառէ և խնդրէ զնա :

Թէ ողջունին արժանանայ՝
 Յուզէ զծաղկանց չըքնադագոյն,
 Ի զարդ ի պսակ իւր սիրուհոյն :
 Ո՛վ յոյսք քաղցունք, տենչք խանդակաթ,
 Նախկին սիրոյ ժամք ոսկէհատ .
 Երկինք՝ բացեալք թրւին աչաց .
 Սերտ պարարի յուզիս հըրճուանայ :
 Իցիւ թէ մնայր միշտ անթառամ
 Առոյգ սիրոյ չըքնադըն ժամ :

Տեսէք, զիսրդ փողք թըխանան .
 Մխեսցուք ի ներքս ըզգաւադան .
 Եթէ թացեալ և փայլեսցէ,
 Չուրմանըն ժամ հասեալ իցէ :
 Հապա, ընկերք, ժիր ի վաստակ,
 Փորձել ըզճոյլըդ զայդ խառնակ,
 Թէ զուզեսցի՞ կարծր ընդ կակղին,
 Տալ մեզ նըչան թէ յաջողին :

Չի ուր հըզօր ընդ փայիկին
 Եւ խառնի մեղմն ընդ ուժգին,
 Անտի ծնանի ձայն ներդաշնակ :
 Եւ որ խընդրէ կապիլ անքակ,
 Փորձեսցէ զսիրա՝ սըրտին օճան .
 Չի ցնորքն են կարճ, զեղջն՝ անվախճան :
 Ի հոպոպիս նորահարսին
 Չըքնադ խաղայ պըսակ կուտին,
 Թէ ջինջ զանգակը ի տաճարէն՝

Յըզճալին յայն տօն հրաւիրեն :
 Ո՛հ. զեղանին յաւուրս կենաց՝
 կենաց զարնան է կատարած .
 Եւ ընդ քօղոյ և ընդ դօտուոյն՝
 Բառնին ցընորքըն զեղագոյն :

Խանդ կըրիցն հեռանայ,
 Թէ եւ սէր կայ մընայ :
 Վայելք ծաղկին վաղ և սուղ,
 Այլ հասանէ զհետ պըտուղ :
 Հարկ է մարդոյ թողուլ ըզտուն
 Մըրցիլ յալիս կենաց ծովուն .

Հարկ է գործել և ճըզնել
 Տունկ արկանել և շինել .
 Տընիլ ձկաիլ դիմել պատրաստ,
 Առ հայթհայթել յաջող իւր բօստ :
 Առատապէս բարիք զեղուն,
 Արդոյ արդեամբք համբարք լընուն,
 Աճեն անդք, տունն ընդարձակի .
 Եւ առաքնին՝ ժիր վաստակի

Ամուտինն ողջախոհ,
 Արդ մանկանց լեալ ծընող .

Գերդաստանին տընկալուչ
 Յարդարէ զընաւ վայելուչ .
 Հրահանդէ զգըստերս
 Եւ խրատէ զուստերս .

Յամեն մըխէ իր
 Չձեռսըն ժիրաժիր .
 Եւ յաւելու շահից նըպաստ

Տնտեսութեամբ նորուն ըզգաստ .
 Դանձիւ լընու արկղ հոտաւէտ՝
 Ճռնչող գործւոյն թելոցն ի հետ .
 Ժողովէ ջինջ ի դարանակ
 Զասունն փայլուն ձիւնաքատակ .
 Յըղկեալ կոկէ զբարին և լաւ ,
 Ու ի գործելոյ չըկասէ բնաւ :

Իսկ տանուտէրըն զուարթ անգէն ,
 Շրջադիտակ ի պաշտգամէն
 Քնընէ զկալուածս իւր բարեբաստ .
 Զամբարձածիդ ծառոց դարաստ ,
 Տաղաւարօք ծածկեալ սահմանս ,
 Օրհնիւք զեղուն զըշտեմարանս ,
 Եւ ցորենոյն զալիս ծըվան :
 Անձնահաճոյ բանայ բերան .
 « Որպէս երկրի անշարժ հիմանց
 Չիք ինչ երկիրդ ի բըռնութեանց ,
 Դոյնպէս և տանս իմ երջանիկ » :
 Այլ ընդ բաղդին բըռնամարտիկ
 Կըռեալ դաշինքն՝ են կեղակարծք .
 Վաղ հասաննն աղէտք ու արկածք :

Ժամ է սկիզբն արդ տալոյ հոսման .
 Ահա նըշանք և պատասման :
 Այլ չև հոսեալ , ծն , ջերմն ուխտիւք ,
 Եկայք՝ աղօթըս մաստուցուք :
 Վերացուցէք ըզլիցն ի բաց :

Պահեա՛ նվըտանդ զտունս այս , Աստուած :
 Զխորդ չըչեալ խոտորն ընդ փոս
 Զեռայ հրաշէկ և ալէհոս :
 Հուր բարերար է զօրութեամբ՝
 Թէ մարդ վարէ արկեալ ըզբումբ ,
 Եւ զօր շինէ և զոր ստեղծուն ,
 Է՛ր երկնածիր ուժով սորուն :
 Այլ ձիրդ երկնից ահեղ է յոյժ ,
 Թէ կոտորեալ զկապանսն անժոյժ՝
 Ազատասուն բնութեան դաւակ ,
 Յուկամ վաղէ դնայ համարձակ :
 Եւ , վահ , թէ զերծ և անարդել
 Թողեալ լիցի անել վարդել ,
 Կոհակախոյտ խանձիւք բոցոյ
 Ընդ արահետ բաղմամարդոյ .
 Զի տակի է տարերաց
 Ճարտարութիւն մարդոյս ձեռաց :
 Յամպոց երկնից օրհնածիր
 Ուղիք անձրեաց տեղան ցիր .
 Յամպոց երկնից անխըտիր
 Ճառագայթէ նըշոյլ ժիր :

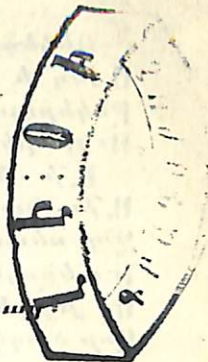
Անդ ի բարձուէ աշտարակին
 Լըսեմք զվանդիւնըս զանգակին :
 Դա փոթորիկ է նըշանակ .
 Շիկինն երկինք արեան գունակ .
 Ո՛չ , չէ այդ շուր արւընջննի .
 Ո՛հ , ի փողոցս աղմուկք քանի :

Ծուխ ծառացեալ յայերս յահուր
 Ընդ պողոտայս բոց ընդհանուր .
 Զայրանալով հողմոյ փրջմամբ
 Իբր ի հնոցէ բոց ապրստամբ ,
 Օղբ շառաղնին , հեծանք ճարնչին ,
 Փրթին մարդակբ , լուսանցբ կարնչին ,
 Ճբջէ մանկտին , տաղնապին մարբ .
 Ընդ փլատակօք մարնչին պաճարբ .
 Համայն շտապի , խուսէ , փախչի ,
 Այդըն պայծառ ի ցայգ թաքչի :
 Զեռաց է ձեռս շղթայաշար
 Յածի դոյլիկն անդ անդադար .
 Կամարածե ի վեր ըշտապ
 Սըբսկեն ջրբհանք գալեաց տարափ :
 Ճեպի մրըրիկն այն ամեհի ,
 Համաճարակ զհետ հըրդեհի ,
 Որոտընդոստ հարեալ լափղէզ ,
 Ըզջոր հեծանս , ըզմիրզս և դէզ .
 Կամելով իմըն յարհաւիրս՝
 Յափըշտակեալ ընդ իւր զերկիրս՝
 Տանել հանել յերկնից սահման ,
 Աճէ ի դնալն՝ հըսկայանման :
 Անձեռընհաս առ դիցըն սաստ
 Յուսաբեկեալ մարդըս նըւստս ,
 Տեսանէ զերկս իւր զեղծ խանդար ,
 Եւ զարմացեալ կայ վայրապար :

Այրեացաւեր եղեւ անդին ,

Մոլի մրըրկաց կարծր անկողին .
 Լուսամբակց յունայն փորոզ
 Արդ արհաւիրք դարանին լոկ ,
 Եւ ամպք երկնից ի բարձանց
 Կարկառին անդըր թափանց .

Մարդ է զիրաւն ամենակու
 Ընչից իւրոց՝ դառնայ սըշնու .
 Յուպ ի ձեռին դիմէ շտապաւ ,
 Միթէ՞ ծախեսաց հրդեհն ըզբնաւ
 Ըսփոփանք կաթողին ,
 Կան մընան դեռ նըմին .
 Համարէ զզլուխըս սիրելեաց .
 Ողջ են զլուխը . ոչ որ պակասաւ :

Կաղմակերպեալ հողոյն ի խաւ
 Յաջողապէս ձեւըն լըցաւ :
 Գայցէ արդեօք ի լոյս երագ ,
 Պսակել զարուեստն եւ ըզվաստակ .
 Թէ անյաջող ձուրումն իցէ
 Եւ կաղապարըն սլայթիցէ .
 Ա՛հ . դուցէ մեր ի յուսով կալ՝
 Մերձենայ վտանդ դարանակալ :

Ի մնայլ երկրիս նուիրական ծոց
 Տամբ ի յաւանդ ըզձեռաց գործ .
 Սերմն արկանէ սերմանահան
 Յուսով արդեանցըն շահեկան ,

Ըստ օրհնութեան վերին կամայ :
 Աշնուադոյն սերմն և մարդ ցաւած՝
 Ծածկէ ի հող . ու ի գաղաղէ՝
 Բոյս գերադոյն յուսով քաղէ :

Յեկեղեցւոյն հնչէ զանգակ
 Ահեղ և վեհ դամբանանուագ ,
 Բնկերելով զանչիւ տըխուր
 Ուղեորի հուսկ յուղին իւր :
 Ա՛խ . նա հարսն է տարփալի ,
 Ա՛խ . նա մայր է ցանկալի .
 Չոր սեւա իշխանն այն ըստուերաց
 Ի փեսայէն կորզէ ի բաց ,
 Եւ յորդեկաց մատաղաբոյս ,
 Չոր ծագկաբար էածն ի լոյս ,
 Եւ մայրականըն գըգուանօք
 Չնընէր աճել սիրունն ի դոզ :
 Ա՛խ . տանըն զօգք դեղեցկահէլու
 Այսուհետե լուծան անյոյս .
 Չի որ տիկին երբեմն էր տան՝
 Արդ ի յերկրի կայ ստուերական .
 Ոչ ևս յառնէ ի գործ յօժար ,
 Ոչ ևս հըսկեն խնամքն անգաղար :
 Հրաման տացէ արդ յամային
 Անկարեկիր եկամուա կին :

Արդ ցըսաղել զանգակին՝ գուր
 Ի վաստակոցըն հանդերուր .

Եւ որպէս հաւք յստոց ի թաւ՝
 Առջիք և գուր հաճոյ գաղար .
 Մինչ աստեղաց ակնարկէ լոյս՝
 Յառհասարակ հոգոց տալ խոյս .
 Չերեկորեայն ժամուն հրաւեր
 Ապասէ մըշակն , այլ ո՛չ իւր տէր :

Ի թաւ մայրեաց հեռաւոր
 Փութոյ շտապէ ուղեւոր ,
 Ի հայրենին իւր տաղաւար :
 Բառաչելով զառնան ոչխար
 Եւ արջաոց լայնածակաւ
 Ե՛տխիրք՝ ի գամնըն հարողաւ :
 Յորենաբարձ սայլ
 Ճորնչէ յամբարայլ .
 Երկջաշեղջ ի հասկ
 Պողպաղեն պըսակը ,
 Եւ հընձողք կայտառ
 Կարաւեն ի պար :
 Փողոցք և շաւկայք
 Գաղարեն լուկայք .
 Չհամբոյր բոցով կանթեղին
 Յարկաբընակքն ակըմբին ,
 Եւ դրունք քաղաքին
 Գլըրգելով փակին :
 Ծածկի երկիր թուխ խաւարաւ .
 Այլ քաղաքաց երկիւղ չիք բնա՝
 Թէ զարթնուն չարք ի դիշերի .
 Քանդի հըսկեն օրէնր բարի :

Կարգ սըրբանուէր օրհնապատար,
 Պքստորիկ երկնից, որ զհաւասարս
 Զուգէ աղաա և խնդամիա,
 Եւ քաղաքաց շինման առիթ.
 Որ ըզվայրագ չարաբաստ
 Հրաւիրելով ի ներքս աստ,
 Ի մարդկային մուծանէ խուզ,
 Վարժեցուցեալ բարուց կակուզ.
 Ըզթանկագինն հիւսելով զօդ,
 Ըզհայրենեաց սէր և կարօտ:

Չեռք գործօնեայք ժիրաժիր,
 Աշխոյժք կըցին գաշնադիր,
 Եւ ամենայն զօրութիւն՝
 Յայտնի շարժմամբք եռանդուն:
 Յազատութեան սուրբ ծոյ՝ հանգէս
 Կան աշակերտ և վարդապետ.
 Անձնիւր ունի զիւրըն անզի
 Եւ ի բըւանց որ սչ նեղի:
 Քաղաքացեաց վաստակքն են պարծք.
 Եւ օրհնութիւնք՝ ճըզանցըն վարձք.
 Իշխանութիւն պատուէ զարքայ,
 Պատուեն և զմեղ ձեռք գործօնեայ:

Խաղաղութիւնն աննչալի,
 Չայնակցութիւնն տարփալի,
 Սփռեցէք հաշա հովանիս
 Ի բնակութիւն քաղաքիս:

Իցիւ չծագէր երբեք այն տիւ,
 Յորում դատան ջուկք մարաակիւ.
 Գիմեալ գային բանսարկու
 Եւ յայս հովիտ անդորրու.
 Եւ ոչ երկինք՝ զոր երեկոյն
 Պճնէր համբոյր կարմիր ի գոյն,
 Ճառագայթէր զարհուրագին
 Ի ծուխ շինից եւ քաղաքին:

Փլուղէք ինձ արդ զայդ դարիճակ,
 Զի քաջ լըցաւ իւրըն վաստակ.
 Զըւարճասցին աչք և սիրտ արդ
 Ի տես գործոյս գեղեցկաւարտ:
 Կոփիոփեսցէ ունն անդադար
 Մինչև պայթեալ ձուլոյն պատուար,
 Փշրեսցի ձեւն անպիտան,
 Ու ելցէ զանդակն յերեւան:

Ըզգոյշ ձեռամբ՝ կարէ ճարտար
 Փշրել ի դէպ ժամու զկաղպար.
 Այլ վայ, թէ չև պողեալ համակ՝
 Պղինձըն զերծցի բոցավըտակ:
 Շանթիւք ճոյթմամբ խօշականաւ
 Պայթուցանէ զտուն շուրջ զիւրաւ.
 Իբր ի վըհիցըն սանդարաց
 Շրջացանեալ հուր ու աւերած:
 Ուր ոյժք անփորձք ճըզնին յահուր՝
 Անդ կերպարանք խնդրին ի զուր:

1729

Ուր ժողովուրդք աղիկամիք ,
Ձիք անդ վայելք բարեբաստիկ :

Վայ , թէ ի ծոցըս քաղաքի
Գրգիւ տըժգոհ գաղտ ճարակի .
Դրդեալ ամբոխն ապերասան ,
Ճըգնի ուժգին կալ ինքնիշխան .
Ի բուռն առեալ զանգակին լար՝
Պահանջէ ձայն վրդովարար ,
Ըննըւիրեալն առ հաշտութիւն՝
Ի զինաշարժ փոխել գանչիւն :

Աղատութիւն և զուգութիւն .
Այս ընդհանուր լսի գոչիւն .
Խուռն ՚ի փողոցս և հրապարակ ,
Խաղաղակեացք գիմեն բընակք .
Շուրջ յածին հէնք հեղիչք արեան ,
Կանայք կըտղեալք իբր ըզբորեան՝
Անխիղճ յոճիրս համարձակ
Եւ յեղերունս ձեռնարձակ ,
Յովաղաբար մոլին անխիրտ
Ըզթըշնամոյն պատառել սիրտ :
Ի սրբութեանց չըկան պատկառ ,
Եւ ոչ յահէ ուստեք ոտնառ .
Անդ տայ տեղի լուրն չարին
Եւ մոլութիւնք աղաա վարին :
Չարթուցանել ահ է դառիւծ ,
Կամ՝ ըզվագեր գրգռել զայրուց .

Այլ չիք խէթ մեծ երկեղի ,
Քան ի մարդոյ կատաղի :
Վայ որ զերկնից լուցեալ լապտերս՝
Մըշտակուրաց տացեն ի ձեռս .
Ոչ ծագեսցէ լոյս՝ այլ հրդեհ ,
Յաճին դատել ըզչէն և դեհ :

Աստուածային հրճումնք անճառ .
Տես իբր հանգոյն աստեղ սլայծառ
Ի պատենէն ոստջի փայլուն ,
Մետաղըն ջինջ և լըպըծուն :
Ի կատարէն ցըջըջանակ
Արեգական ցոլայ գունակ .
Եւ ըզբաջ հնարըս ճարտարին
Նուրբ զինանշանքն այն բարբառին :

Եկայք մըտէք , արդ ո՛վ ընկերք ,
Շուրջ բոլորեալ ակումբ առէք ,
Ի զանգակիս մըկըրտութիւն .
Կոչեսցի նա ՁԱՅՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ .
Միահաւանս և միահարթ
Չօդեւ խըմբել զչէնըն զըւարթ :

Յայսմհետէ այս պաշտօն նորին ,
Յոր սակս եստեղձ ձեռք ճարտարին .
Չերկրակենցաղ թողեալ կայան՝
Յերկնից կապոյտն հասցէ խորան ,
Աստեղատանց գոլ դրացի ,

Ու ի խռան շանթից շարժեցի .
Տացէ բարբառ ի բարձանց ,
Հուլիցն հանգոյն լուսապանձ ,
Որք զարարիչն օրհնեն 'ի պար
Եւ զամն ածեն պսակահամբար :
Յանկ առ վըսեմն և յարակայ
Բացցի բերանըն մետաղեայ .
Եւ զփախըստեայն ժամանակ
Կալցէ առ մէն ժամ երազ :
Լիցի թարգման և բախտին ժիր .
Այլ և անգութ ու անկարեկիր՝
Տատանաշարժ իցէ ընկեր
Փոփոխական կենաց թատեր :
Եւ ուսուցէ թէ որպէս ձայն
Որ ի նմանէն՝ ցըրուի յունայն ,
Այսպէս մնայուն ինչ չիք բնաւին ,
Ու ամեն երկրայքըս յապաւին :

Արդ զօրութեամբ ձիւ պարանայ
Հանէք ի դբոյ զզանգակն ի բաց .
Ի դահ ձայնից ամբարձցի վեր ,
Ոլորտանալ յօդս և յայեր :
Հա՛ քարչեցէք , քարչեցէք եւս :
Ահա կախեալ ճօճայ թեթևս :
ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆՆ՝ նախն իցէ ձայն ,
Եւ ցնծասցէ քաղաքս համայն :

